

زندگی روی اقیانوس

همسر یک مهندس نفت کش از در دسر هاو هیجانات زندگی روی آب

حین سفرهای کاری ۱۲ ماهه می گوید

مهندس مرادیان | خبرنگار

پرونده

گاهی قرار گرفتن در موقعیت های خاص ، خط قرمزی روی عادت های همیشگی می کشد، شکل زندگی افراد را تغییر می دهد و راه جدیدی برای کشف تجربیات تازه سر راه شان می گذارد. اگر تجربه سفر با کشتی را داشته باشید، می دانید استرسی که عوامل دخیل در حرکت کشتی روی آب به آدم وارد می کند، چقدر زیاد است. این ها همه در حالی است که شما هدفی به جز سرگرمی و ماجراجویی ندارید اما زندگی در یک کشتی نفت کش با آن هیبت ترسناک در دل اقیانوس و تکان های وحشتناک موضوع دیگری است. زندگی در فضای بسته و روی امواج خروشان دریا، روزمرگی هایی دارد که هر کسی قادر نیست تجربه اش کند. دریانوردان و افسران کشتی های نفت کش افرادی هستند که با توجه به اقتضای شغل شان، ماه ها در این شرایط زندگی می کنند. محل زندگی این افراد در کشتی، سرگرمی ها، شرایط و چگونگی برطرف کردن نیازهایشان از جمله غذا و... مواردی است که در پرونده امروز زندگی سلام به همراه گفت و گو با همسر یک مهندس دوم کشتی، بیشتر راجع به آن ها خواهیم خواند.

برخی مهندسان کشتی ۱۲ ماه از خانواده دور هستند

«آرتمیس احمدی» همسر مهندس دوم یک کشتی نفت کش است و ۴ سال از ازدواجش می گذرد. با او که تجربیاتش را در اینستاگرام با دیگران به اشتراک می گذارد در باره نحوه همراهی با شوهرش در سفرهای دریایی همکلام شدیم که می گوید: «به جز ۵ پرسنل اصلی که مجاز به آوردن همراهند و بعضی از پرسنل که فقط سالی یک بار امکان همراهی دارند، هیچ کدام از افراد کشتی حق بردن همسران شان را در سفرهای کاری ندارند. همسر من به ازای هر ماه که مشغول کار روی کشتی یا اصطلاحاً آمبرد باشد، ۱۷ روز امکان حضور در خانه را دارد. این بازه زمانی که مهندسان کشتی روی آب و دور از خانواده هستند، بین حداقل ۳ تا ۴ ماه و حداکثر ۸ ماه متغیر است و البته برای برخی پرسنل به ۱۲ ماه هم می رسد. به همین دلیل ما در خیلی از مراسم شادی و حتی از دست دادن عزیزانمان نبودیم.»

در کشتی دلم برای درخت و راه رفتن تنگ شد!

او درباره آشنایی اش با نحوه زندگی روی آب، در دسر هایش و... می گوید: «با توجه به این که پدر و عمویم در نیروی دریایی مشغول بودند و خودم متولد بندر امام خمینی (ره) و اصطلاحاً بچه جنوب هستم تا حدودی با این سبک زندگی آشنا بودم. مقصد اولین سفرم با کشتی نفت کش به چین بود. روزهای اول سفر برایم خیلی هیجان انگیز بود اما بعد از دو هفته فضایی که در آن زندگی می کردم، غذاهایی که می خوردم و آدم هایی که هر روز می دیدم، برایم تکراری و خسته کننده شد. حتی یادم می آید که دلم برای درخت، خیابان، خودرو، رفت و آمد آدم ها و حتی راه رفتن روی زمین هم تنگ شده بود. به خاطر دارم وقتی ۵ تا ۶ ساعت برای راه رفتن و خرید جزئی از کشتی پیاده شدیم، آن قدر راه رفتم که پاهایم تاول زد! مگر در کابین ۳ در ۴، چقدر می توانستم راه بروم؟ هیچی.»

در یانوردان

مشغول کارند نه

سفر تفریحی

این همسر دریانورد مدتی است بخشی از زندگی اش در نفت کش را همراه با عکس قسمت های مختلف کشتی در صفحه مجازی خود به اشتراک می گذارد.

او در پاسخ به سوالی که درباره عکس العمل دنبال کننده ها و دوستانش به شغل همسرش می پرسم، توضیح می دهد: «بیشتر مردم فکر می کنند سفر با این کشتی این جوری است که مثلاً می رسید به سنگاپور، پیاده می شوید و حسابی به گردش و تفریح می روید. بعدش دوباره سوار می شوید و می روید هند و دوباره همان بساط تفریح و گردش به پاست. بیشتر مردم فکر می کنند به واسطه شغل شوهرم در کل دنیا می چرخم و ماجراجویی می کنم ولی واقعیت این است که کشتی های نفت کش یک میداؤ مقصد مشخص دارند و امکان توقف وسط مسیر وجود ندارد. برخلاف کشتی های کانتینر که برای تخلیه بار مدت طولانی تری در مقصد توقف می کنند، کشتی های نفت کش حداکثر ۲ تا ۴ روز در مقصد می مانند و در بیشتر مواقع هم دریانوردان و همراهان شان در کشور مقصد اجازه پیاده شدن ندارند. حتی به یاد دارم در یکی از سفرهایم، کشتی ۴ ماه لنگر انداخته بود و اجازه پیاده شدن نداشتیم. هم اکنون، تحریم ها امکان همان گردش چند ساعته را هم از ما گرفته است.»

دور همی با حداقل امکانات روی آب

همسر یک مهندس دوم کشتی نفت کش درباره امکانات و محل سکونتش در کشتی می گوید: «حمام و سرویس بهداشتی به شکل معمول خودش در کشتی وجود دارد و همین طور اتاق لباس شویی که در آن ماشین های لباس شویی جداگانه برای شستن لباس های کار و لباس های عادی، خشک کن، میز اتو و اتو وجود دارد. همچنین کابین های کوچکی که شبیه اتاق خواب است، برایمان حکم خانه را دارد و من به عنوان همراه باید بیشتر وقتم را در کابین بگذرانم چون کشتی نفت کش است و ملاحظات نظامی دارد اما زمانی که همسر بقیه کارکنان در کشتی حضور دارند در همین کابین ۳ در ۴ یک میز از خوراکی هایی که آورد می چینم، دعوت شان می کنم و جشن کوچکی برای آشنایی می گیرم. بعد هم به نوبت، برنامه های دورهمی با خانم های دیگر می گذاریم. کابین یک دیگر می رویم، چای می نوشیم، صحبت می کنیم و از تمام قابلیت های این خانه های کوچک برای دورهمی بهره می بریم.»

زندگی روی آب به معنای خوردن ماهی و میگو نیست

علاوه بر اینها مزایای که این نوع زندگی دارد، یکی از سوالات شایع درباره نوع مواد غذایی مصرفی این افراد است. او درباره وعده های غذایی وسط اقیانوس می گوید: «بسیاری از مردم فکر می کنند ما مرتب ماهی و غذاهای دریایی می خوریم در حالی که غذاهای عادی و معمولی به صورت منجمد با قایق های ویژه به یخچال های کشتی منتقل می شود و آن جا به وسیله آشپز، طبخ و آماده خوردن می شود.

در کشتی اتاق بازی داریم

اولین چیزی که بعد از این گفته ها به ذهن متبادر می شود، طاقت فرسا بودن حضور در این شرایط است. اما آیا واقعا همین طور است؟ هیچ گونه ابزار سرگرم کننده ای روی کشتی وجود ندارد و اتفاق هیجان انگیزی رخ نمی دهد؟ او در این باره می گوید: «من به عنوان یک همراه همیشه با خودم تعدادی کتاب، هارد پر از فیلم، وسایل نقاشی و ساز دارم. در کشتی اتاق بازی داریم که پرسنل آن جا برای تفریح دور هم جمع می شوند. یادم می آید که یک بار با سختی زیاد تلویزیون را به ماهواره وصل کردند و با هم فوتبال جام جهانی را نگاه کردیم. در ضمن، با توجه به شرایط و مناسبت های خاص مثل اعیاد برای افزایش انرژی پرسنل، مهمانی هایی برگزار می شود.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

شنبه ۱۷ آبان ۱۳۹۹
۲۱ ربیع الاول ۱۴۴۲ • ۷ نوامبر ۲۰۲۰
شماره ۲۰۵۱۶

۱۷۳۶

مسمومیت با CO

پیشگیری، علایم و امدادهای لازم

۲

ابراز علاقه هایی که

نباید جدی گرفت

۳

افشاگری در باره

اسب آبی، زنبور عسل و دیگران

۴

عجیب ترین تجربه ام در سفر با کشتی، رولینگ بود

ظاهراً هیجان بالای این سبک زندگی با سختی هایش در هم آمیخته است. احمدی در باره یکی از عجیب ترین تجربیاتی که در طول سفر با کشتی داشته، می گوید: «پر در دسر ترین و عجیب ترینش، رولینگ ۲۰ تا ۳۰ درجه بود. رولینگ یک مدل از تکان خوردن های کشتی به پهلو است. خاطرات شیرینی از آن ندارم. یادم است که توی خواب مرتب به دیوار می خوردم و موقع خوردن مایعات با مشکل مواجه می شدم. این تکان ها زیاد و طولانی مدت هستند و شما باید بتوانید ۲ هفته در حالی که سوار گهواره اید، زندگی کنید! جالب است بدانید به طور کلی توی یخچال های آبدار خانه برای کسانی که هر ساعت از شبانه روز گرسنه می شوند، غذاهای دم دستی مثل تخم مرغ آب پز، سوسیس و... می گذارند اما وقتی در کشتی رولینگ داریم، فقط سبب مینی آب پز به علت سنگین و دیر هضم بودن در وعده های غذایی مختلف سرو می شود تا حالت تهوع را کاهش دهد. در زمان رولینگ، آسانسورها قابل استفاده نیستند و باید هر ۶ طبقه کشتی را در حالی که مدام با در و دیوار برخورد می کنید، با پله بالا و پایین بروید. یک بار یکی از این تکان ها باعث کنده شدن بعضی از وسایل کشتی مثل تلویزیون و میز که با پیچ نصب شده بودند، شد. گاهی در یخچال ها باز می شد و همه چیز بیرون می ریخت و...»

من تا حالا در دان دریایی ران دیده ام...

به نظر می رسد که مواجهه با دردان دریایی یک بخش ترسناک دیگر این سبک زندگی باشد. احمدی در این باره می گوید: «دزدان دریایی بیشتر در دریای عدن دیده می شوند و من تا حالا با آن ها برخورد نداشتم و ندیدم شان. البته همسر م که چند بار آن ها را دیده، می گوید معمولاً خطر جانی چندانی ندارند و بیشتر تجهیزات را غارت می کنند. هر چند کشتی های نفت کش به این علت که در صورت اغتشاش از سلاح علیه افراد سوء استفاده نشود؛ لحاظ نظامی ضعیفند و ما در صورت مواجهه با دردان دریایی هیچ گونه ابزار دفاعی برای مقابله با آن ها نداریم!»

خیلی کم اما با بچه ها هم همسفر شدم

احمدی درباره حضور همسر بعضی کارکنان در کشتی می گوید: «از نظر من و به طور کلی حضور یک خانم بین تجهیزات سنگین و صنعتی فضا را لطیف تر می کند.

گاهی برای تغییر حال و هوای افراد کشتی با کمک شوهرم، برایشان هدیه های کوچک آماده می کنم و شیرینی می پزم. تعداد کم دریانوردان موجب شده که همه بیشتر همکاران و همسرانشان را بشناسند و معذب دریانوردی از این که همسر خود یا همکارش در کشتی حضور یابد، معذب نیست. خدمه هم همیشه سر به زیر و محجوب اند و با احترام بر خورد می کنند. حضور خانم های سایر دریانوردان هم با جو صمیمی و شادی که ایجاد می کند در روحیه ام تاثیر مثبتی می گذارد. گاهی خانم ها برای مناسبت های خاص مثلاً عید نوروز، سفره هفت سین می چینند و به محیط کاری خشک و طاقت فرسای دریانوردان روح زندگی می پاشند. شاید عجیب باشد اما من تا به حال با بچه های ۲ و ۱۱ ساله همسفر بودم. یک بار هم ۳ تا دختر ۸، ۷، ۸۰ ساله روز با ما روی آب بودند اما به طور کلی به دلیل کمبود امکانات بهداشتی و بالا بودن احتمال بیماری، بچه ها زیاد با پدرشان سفر نمی کنند.»

در مانگاه پوست نیکا

رفع ترک های پوستی، فرم، خاکستری و سفید

تلفن: ۰۹۳۸۲۲۱۰۷۱۷-۳۷۶۶۹۵۷۷

۰۹۹۰۱۳۷۹